

MYŠLENKY NA MĚSÍC ŘÍJEN

ALESSANDRO PRONZATO

365 PROVOKUJÍCÍCH INSPIRACÍ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2013

1. Každé ráno dostáváme z Božích rukou celý den. Bůh nám dává den, který pro nás sám připravil.
2. Právě proto, že žijeme jen jednou, že jak jednou uzavřeme toto pozemské dobrodružství, nebude už čas napravovat chyby a všechno předělat v novém, správném a vylepšeném vydání, musíme věnovat maximální pozornost tomu, zda plníme dobře svůj úkol.
3. Ticho si musíme vydobýt sami s odvahou a svobodou i v pekelném rachotu města. A žárlivě je střežit a nést je v sobě, kamkoli půjdeme.
4. Kde není Bůh, propuká peklo, a peklo spočívá jednoduše v nepřítomnosti Boha.
5. Studené srdce rozhodně nemůže rozumět řeči ohně.
6. Někdo si možná dokáže dát předsevzetí: dnes nechci ztrácet čas. Bylo by ale zapotřebí dodat: ...a budu se snažit, aby ho kvůli mně neztráceli ani ostatní.
7. Jestliže nechceme, aby naše slova byla prázdná, staly se z nich dunivé, otravné a prázdné bubny, musíme do nich vrátit mlčení.
8. Žijme přítomný okamžik. Každý den má dost svých starostí.
9. Vždy se najde nějaká radost, která dokáže vyvážit nějakou starost a nastolit rovnováhu. Stačí si jí všimnout.
10. Kdybychom mohli prohledat svět a vidět, jak se tvoří den a vzniká v hlubinách staletí, pochopili bychom, jakou má každý jednotlivý lidský den hodnotu.
11. Čím víc kdo dělá rámusu, tím větší má v sobě prázdno.
12. Proto, že chci dojít k cíli, musím se umět zastavit, musím si udělat pravidelné zastávky. Právě proto, že mám spoustu práce, spoustu povinností, musím „ztrácet čas“ rozjímáním.
13. V každé době je nutné, aby křesťané odložili starou kůži, starou slupku, a znovu našli hluboký smysl svého přilnutí k Bohu.
14. Bůh je jedině a pouze tam, kam ho necháš vejít.
15. Na starém dubu seděla stará sova. Čím víc věděla, tím víc mlčela, čím víc mlčela, tím víc věděla.
16. Bůh má ve světě jen sílu naší lásky, a ta může dělat zázraky.
17. Chceme-li jít rychleji, než co noha nohu mine, potřebujeme jiskru, otřes, který by změnil rytmus tlukotu našeho srdce.
18. Mlčení je neomylnou známkou moudrosti. Mlčením tedy narůstá náš kapitál moudrosti.

19. Boží ruce jsou ruce, které hladí. Jeho ruce podpírají, tisknou, dávají sílu, útěchu a uklidňují.
20. Kolikrát se nám stalo, že by nás četba evangelia radikálně proměnila? Máme-li dojem, že na těch stránkách je pořád to stejné, musíme si přiznat, že ve skutečnosti je to tím, že jsme pořád stejní my.
21. Nelze se vydat na cestu za Bohem, pokud nezačneme u Boha. Chceme-li Boha skutečně poznat, musíme ho uznat.
22. Slovo dosahuje svého cíle, když nejprve zapálí svého nositele, a pak skrze něj rozžehne jiskru v nějakém dalším srdci.
23. Když mluví nula, potřebuje mnoho slov, aby nic neřekla.
24. Ten, kdo miluje, se otevírá stále novým obzorům, jaké dosud neviděl.
25. Země je opravdu zřejmě slzavým údolím. Ale Bůh nám dal smích proto, abychom ji alespoň trochu osušili.
26. Dovolte tělu, ať se stane modlitbou, nechejte tvář, ať se naplní smíchem před Pánem.
27. K nápravě chyb a pádů je někdy účinnější žert než rozumování.
28. K moudrosti nelze dojít zkratkou, nelze se vyhnout bolestnému hledání a námaze. Neslučuje se s triky a chytračením.
29. Chceme-li držet krok s dobou, musíme udržovat vztahy nikoli s pomíjivým světem, ale hlavně s věčností.
30. Pravda se dá zradit nejen lží, nýbrž i zakrýváním pravdivých, ale nepříjemných věcí.
31. Jestli chcete skutečně žít, musíte přestat žít ve spěchu.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**